

ΑΝΕΝΔΟΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΠΟΙΗΣΗ ΥΠΟ ΠΙΕΣΗ

2018 - 2020

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΤΟΛΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: www.tolis.co

Η Ομοψυχία

(και πως επιτυγχάνεται)

Έλληνες είμαστε η λύση, στη θεωρία,
μόνο που μας λείπει, η ομοψυχία...

Δεν πιστεύουμε θεούς,
ούτε και διαβόλους,
θέμε γαλάζιους ουραμούς,
και ανοιχτούς για όλους!

Μπορούμε να το κάνουμε,
μόνο αν ενωθούμε,
και όλοι φίλοι καρδιακοί,
ματαξαναγινούμε.

Είμαστε πρώτοι στο χορό,
και στη φωτιά, πάλι οι πρώτοι,
είμαστε οι ελεύθεροι,
στο πνεύμα, και άνθρωποι.

Φροντίζουμε τα ορφανά,
κάθε χαμένου τόπου,
ανοίγουμε ορίζοντες,
καρδιές, και το μυαλό του.

Μέχρι να βρούμε το κουμπί,
οι άλλοι για να δούνε,
πώς όλα τούτα δω,
στάχτη θε να γενούνε.

Γι αυτό όξω καρδιά,
ψηλά τα μπαϊράκια,
τα λάβαρα ν' ανεμίζουνε,
τριγύρω τα γεράκια.

Αν νιώθεις φόρτιση πολλή,
παράτα τα και φύγε,
άραξε στην ακρογυαλιά,
και άρχισε και στρίβε...

Ο κόσμος δεν σε έχασε,
ούτε η βενετιά βελόνι,
ο κώλος σου μεγάλωσε,
σφίγγει το παντελόνι :))

Ράχη ραχούλα πήγαινε,
να βρεις τη βοσκοπούλα,
κι όχι στα καταγώγια,
να κάνεις το μπαμπούλα.

Και θα μπορούσα να 'γραφα,
αιώνες επί αιώνων,
μ' έχω κι άλλα more to do,
σαλπάρω με το Όλον...

Το Όλον ξες αυτό,
το μικρομεγαλοτέτοιο,
που λίγοι αντικρύσανε,
και Μέγιστο Υπαίτιο...

Τι να σου πω και τι να πεις,
και τι να τραγουδήσεις,
που έμπλεξες στα πέλαα,
για λίγο να πηδήσεις.

Αλλιώς πηδάς στη θάλασσα,
αλλιώς στο καμαράκι,
μα όπου κι αν επήδηξες,
σε κάναν αλογάκι.

Γιατί δεν λέω πως δεν,
σου κόβει ούτε και τότσο,
μα φίλε μου πολύπειρε :)
κοντεύω να ματώσω,
απ' το μυαλό που κουβαλείς,
και τρέχω να γλιτώσω :)

smile now and clap clap :)

Ο Λοξίας της ασφάλτου

Μια φορά κι ένα καιρό,
όταν ήμουνα μικρό,
έπαιζα με μηχανάκια,
για να ρίχνω κοριτσάκια :)

Κι ήταν μέγιστη ηδονή,
τέρμα γκάζι το ΧΤ,
το ΧR και η 1000άρα
και στην πλάτη η μανάρα :)

Μα μια μέρα ξαφνικά,
είδα αστράκια και φωτιά,
είδα το χριστό φαντάρο,
και μου άναψε τσιγάρο :)

"Και για που ρε φιλαράκι,
τρέχεις σαν το διαβολάκι,
και φρικόρει ο ντουνιάς,
για να γίνεις σταρ ελλάς;"

Με το που την παίρνω πρέφα,
του τη βγαίνω ρίχτα φέρτα,
τι μπουρούχα είναι αυτή,
βγάλε ρε καμιά ξανθή :)

Την ψιλοακούει ο μάγκας,
με κοζάρει στο στραβό,
"άντε ρε φύγε από δω",
και με διώχνει κλωτσηδών :)

smile now and clap clap :)

Τσε και βάρα

Δώσε θάρρος στο χωριάτη
να σ' ανέβει στο κρεββάτι.
Δώσε θάρρος και στον κνίτη,
να σου κλείσει και το σπίτι.

Ξύλινα μυαλά και κνίτες,
πίσω μπάτσοι κι ασφαλίτες.
Τσε και βάρα all together,
I wish to see you work for ever.

Βρε καλέ μου βρε χρυσέ μου,
κόψε λίγο τη μαρξίτα,
πάει τέλεψ' ήταν ήττα.
Το 'χεις καταλάβει; πε μου...

"Ουστ ρε κεφαλαιοκράτη,
θα σε στείλω Σιβηρία,
όταν θα γινώ 'ξουσία,
ποιητή σε κάνω στάχτη.

Θέλω μόνο να δουλεύω
για να τρώω και να χέζω,
μέσα στα γιαπιά και μες τη λάσπη
γίνονται οι άντρες βρε οι βαρβάτοι".

smile now and clap clap :)

Αφιέρωση στον Τσαρλς Μπουκόφσκι

Την αγάπη δεν την γνώρισα, μωρό μου :)
Τον πόνο και την πίκρα της καρδιάς μονάχα, έχω φυλαχτό μου ;)
Και φύλακ' άγγελό μου
Στα σκοτεινά σοκάκια της ψυχής, περιδιαβαίνω
Στης κόλασης τα τάρταρα, ανεβοκατεβαίνω
Μα... τίποτα, τίποτα, τίποτα
Τίποτα δεν αλλάζει
Του νου μου το αλλοπρόσαλλο, χαζό μαράζι
Για τούτον εδώ τον κόσμονε, τον χιλιοτραγουδημένο
Για τούτον εδώ τον κόσμονε, τον ψευτομπαλωμένο
Μα εγώ θα πιάσω ρετιρέ
Εσύ θα φας υπόγα
Στον άλλο κόσμο που θα πας
Ψεύτη ντουνιά και άπovε
Γεμάτε με λαμόγια

smile now and clap clap :)

What a fancy!

Ο στρατός σε δράση!
Ο κορωναιός σε δράση!
What a fancy!
World, in deed!

smile now and clap clap :)

Ήλιε που φέρνεις τη ζωή

Ήλιε που φέρνεις τη ζωή
Και που την παίρνεις πίσω
Και την μορφή και την πνοή
Στάσου να σου μιλήσω

Με φλόγες και με πυρκαγιές
Δε βάνει κανείς γνώση
Καν' άλλο φως πιο εκκεντρικ
Ρίξε για να φορτώσει

Ο νους και το λειτουργικό
Των αναξιοπαθούντων
Αναξιοκαταφρόνητων και
Σικ καλλιτεχνούντων

Άρχισε να τους μιλάς
Προσωπικά, στον κάθε ένα
Όπως μπορείς και μια χαρά
Μιλάς και με εμένα

Μίλησέ τους για την Ομορφιά
Του Κόσμου σε Ειρήνη
Μίλησέ τους για την Εσχατιά
Του Κόσμου, την Οδύνη

Μίλα τους για την Αρχή
Και Τέλος των Πραγμάτων
Μίλα τους για τη Ζωή
Τον Λόγο των Θαυμάτων

Το λέ' η Ενδέκατη Εντολή
Ο θάνατος είναι μια Βάση
Ζωή 'ναι και η Αποστολή
Και η ζωή στη Βάση

Θύμισέ τους την Αποστολή
Δείξε τους το δρόμο
Πες τους που λοξοδρόμησαν
Κάνε τον τροχονόμο

Πες τους να μη λιποψυχάν
Μα να κατανοήσουν
Το Λόγο που τους Έστειλες
Εδώ να Ομολογήσουν

Γιατί μαθές τον ξέχασαν
Τον σβήσαν τα σορόπια
Και η πολλή ανεμελιά
Βάζει φωτιές στα τόπια

Αυτά είχα να σου πω
Μεγάλε μου αδερφούλη
Κι ό,τι μπορείς κι ό,τι μπορώ
Κι ας είμαι και μικρούλι

smile now and clap clap :)

Δε γράφεις και τίποτα

Μα... μου κρατάς και μούτρα,
δε γράφεις και τίποτα
κι 'ν' όλα ανείπωτα,
διαβάζεις κάμα σούτρα;

Ε ρε που μπλέξαμε πάλι
και πάλι και δώστου στη ζάλη
και ρίχτου και χώστου την άλλη
και τρίζουν τα δόντια της Κάλι.

Μην είν' η άνοιξη,
μην είν' οι κάμποι;
Μην είν' τα κρύα τα νερά;
Ή μήπως οι ουρακοτάγκοι;

Τι τρέχει πάλι ρε παιδιά,
Τι τρέχει ρε συντρόφια;
Γιατί δε βλέπω πια πουλιά;
Μπας κι είν' όλα ψόφια;

Ποιανού αιθρία άνωθεν,
ερρίφθην εις τη φλόγα;
Τι είχε κάνει ο δυστυχής;
Μην πήδηξε την Όλγα;

Μπα σε καλό σας σύντροφοι.
Μπα σε καλό σας βλάχοι.
Βρε που να σου 'μπει ο διάολος.
Να 'σ' καμπουριάσ' η ράχη.

Δεν είν' έγκλημα βρε η ποίηση.
Δεν είν' δολοφονία.
Αιώνιου πόνου είναι κραυγή
και διαμαρτυρία.

Όποιος δεν το 'χει δηλαδή
το χάρισμα ετούτο
δεν έχει δικαίωμα στη ζωή
Μον' θάνατο για φρούτο;

Εδώ οι ίδιοι οι πολιτικοί,
"Τηλέμαχος Χυτήρης"
ετίμησε και τον υδραυλικό,
ειν' ντε και καλά καρμίρης;

Εντάξει ξέρω ναι ναι ναι,
αυτός μπορεί και να 'ναι
ε και τι έγινε λοιπόν;
όλοι κουτσοί στραβοί χωράνε.

Στον Άι Παντελεήμονα,
Στον Σάι ΜπάμπαΜπάμπα,
Στο site του ειδήμονα,
Στη λέξη αμπρακατάμπρα.

smile now and clap clap :)

Στις κάλπες

Στις κάλπες η Ελλάδα σήμερα αναστενάζει
Καύσωνας η επιλογή, μα τίποτα δεν αλλάζει.

Μικροί μεγάλοι τρέχουνε
αιώνες τώρα να πιάσουν
στην πρώτη θέση την καλή
καρέκλα για να κάτσουν

Ν' αράξουν τις αρίδες τους
σε πέντε πολυθρόνες
να τρων να πίνουν να γλεντάν
όλοι παρτούζα μ' όλες

Κάτω από τα ψηλά τα έδρανα
πίσω από τις κουρτίνες
μες της μεγάλης μας βουλής
μ' όμορφες βουλευτίνες

Αυτούς ψηφίζεις έλληνα
αυτοί σε κυβερνάνε
μέχρι να πεις "ε φτάνει πια
εμείς πότε πηδάμε;

Τι να την κάμνω τέτοια ομορφιά
που μου 'δωκεν η πλάσις
αφού δεν μου 'δωκε παρά
να γίνω ο ωνάσης;"
Μα έλα που μένεις πάντοτε
μικρός μικρούλης μόνος
και κούλης θέλεις να γενείς κι εσύ
γενιάς μεγάλης γόνος...

smile now and clap clap :)

Μια λουλού πολυτελείας

Μια λουλού πολυτελείας
είδε υπόλοιπα οξείας
ρε σεις χασισοποτείας
στου μαξίμου τας γωνίας

Τέτοια κάνετε λαμόγια
τσιριζαίοι στα υπόγεια;
και έπεσε στα βράχια η χώρα
μέσα στη μεγάλη μπόρα;

Ού να μου χαθείτε αλήτες
μιαροί και τρωγλωδύτες...

smile now and clap clap :)

Δουλειά, Δουλειά, Δουλειά!

Η δουλειά και η δουλειά
στήσαν μπίζνα με ουσία
λίγο πίσω η οξεία
και γεμίσαν τα ταμεία

και δεν πήρε κανείς πρέφα
και γουστάρουν σούρτα φέρτα
μέχρι να τους πέσει η μέση
και θα πουν κι "αχ πως μ' αρέσει"...

smile now and clap clap :)

Κυβέρνηση και δημοσιογραφία

Κυβέρνηση και δημοσιογραφία
μαζί στην εξουσία
να κάψουμε την ιστορία
να λέμε και αστεία

έργα από αύριο
σήμερα τρισάγιο
ν' ανοίξει το τριώδιο
βάλει το μπλε καλώδιο :)

smile now and clap clap :)

αχ αχ αχ
cheap rush

"Ευρείον" πύον εμαζεύτη
παρά τας πληγάς του ψεύτη
και του λόγου θεομπαίχτη

θεοί θεοί
αλί αλί

αχ αχ αχ - τσίου τσίου τσίου - γλου γλου γλου
σβίιιιιιιιννννν γκου

cheap rush
hindu kush
άσε τα κους κους

όταν αυνανίζονται οι θεοί κλαίν και κλάνουν οι πιστοί...
του δόγματος του κόμματος
και κάθε αποκόμματος

smile now and clap clap :)

Τυφώνας Τράμι Τραμπαρούφας;

Τράμι-Τραμπ
Τράμι-Τράνι

και θα πλέξωμεν φουστάνι
για τη νύφη του Ιορδάνη
για να γίνει μάνι μάνι
γη γενεΐς επαγγελΐα
τρεις οκάδες κάθε μία
δως μου κάτι, δε σου δίνω
(πάρε μαύρο, δώσε φΐνο)

και εγέννετον δε ειρήνη
ησυχΐαν και γαλήνη

μέχρι που ο διάλος εβαρέθη
και ξεσήκωσε ντοβλέτι
και την είδε βέλη γκέκας
και βαρύς και τσικ του φέρτας

έλα όμως που τα μήλα
τα 'χει φυλαμένα η σκύλλα
και η χάρυβδη η φευγάτη
κόβει βόλτες για γινάτι

"τζέκις χαν" εδώ είναι ελλάδα
και θα φας κλωτσ-πατινάδα :)
δε σε παίρνει ρε γκιουλέκα
να ζητάς μετά και ρέστα

smile now and clap clap :)

Ο Κωνσταντής εφάνηκε, ο Κωνσταντής γναντεύει

Ο Κωνσταντής εφάνηκε, ο Κωνσταντής γναντεύει,
απέκεια απ' τη θάλασσα, τον τούρκο να σαλεύει.

Ασκώνει το κουμπούρι του, στο δόξα πατρί τον βρίσκει,
και πάρτονε τ' ανάσκελα, λίπασμα για τη φύση.

Και δρασκελάει τη θάλασσα, ο Κωνσταντής και κνάει,
στα ίχνια του Αλέξανδρου, και στην Ινδιά να πάει.

Νοστάλησε να πιεί αργιλέ, στην κόψη του Εβερέστου,
παρέα με τον παλιόφιλο, Δαλάι-Υο! του Ηφαίστου.

Να πάρει και νέα αρματωσιά, καινούργιας τεχνολογίας,
αόρατης παντοτινής εξασφάλισης, αιώνιας προστασίας.

Και κάθε που φυτρώνει ξανά, κακό σπυρί όπου γης στην πλάση,
να το βαράει αυτόματα με λογισμικό εξόντωσης, πριν βγάλει κιχ και
κλάσει.

smile now and clap clap :)

Ἦγγικεν ἡ ὥρα

Ἦγγικεν ἡ ὥρα
στη γαλάζια χώρα
σάλπισαν οἱ ἀγγέλοι
μέσ' ἀπ' τῆ νεφέλη

Γεννήθηκεν ὁ Κύριος
υπέρ ἡμῶν μας εἶναι :)
ὄχι υπέρ τῶν ἄλλων
λαῶν καὶ λωτοφάγων

Εἰδῶ, Γραϊκός καὶ Ἀναστάς
Εἰδῶ, βαρύς καὶ τσαμπουκάς
Εἰδῶ, ὁ Ἀχιλλεύς κι ὁ Πάτροκλος
Εἰδῶ, κι ὁ Μῆτσος ὁ παράφωνος

Ὅλοι μαζί, με μια φωνή...
τουρκάλα εἶσαι κουνιστή
μα να τα νάζια σου τα σχάθηκα
κι ἄκου καὶ τα χαμπέρια τ' ἄσκημα...

Κόψε δρόμο, κόψε λάσπη
βάλ' τα πόδια εἰς τὴν πλάτη
καὶ κουβάλα το σταυρό
τῆς ζωῆς σου στο λαιμό

smile now and clap clap :)

Χαμόγελο

Χαμόγελο στα χεῖλη,
τῆς Πόλης τα κλειδιά,
ανοίγουμε τὴν Πύλη,
σφάζουμε τὴν τουρκιά!

Χαμόγελο καὶ λάμψη,
φωτιά καὶ τσικουδιά,
βάζουμε τὸ φυτίλι,
στὴν Κύπρο λευτεριά!

Χαμόγελο καὶ Λόγος,
Τιμῆς, Ἑλληνικός,
στὴ Σμύρνη σέρνω πρώτος,
χορό, σαν αετός!

smile now and clap clap :)

ΔΩΔΩΝΗ

Τι Δελφοί; Τι Ἐλευσίνα;
Στὴ Δωδώνη εἶν' ἡ Χήνα,
που κλωσσάει τὸ Αυγό,
τὸν Ἀκάσα πλουμιστό,
τὸν Αἰθέρα, τὸ θεριό,
καὶ τοῦ Μέγα Παν Γιό!

smile now and clap clap :)

Της ύπαρξης τα τέλια

Εγώ προβλέπω τις καταστροφές
άλλοι παίρνουν τα φράγκα
να ξύνουν τα παπάρια τους
και κάνουν και τον μάγκα

Μην περιμένετε λοιπόν ξανά
δικές μου ανακοινώσεις
όταν θα στάξετε παρά
θα δώσω ξανά προγνώσεις

Προγνώσεις για το μέλλον σας
το τόσο μα τόσο δα σπουδαίο...
και τη σπουδαία σας ζωή
που μου 'ρχεται να κλαίω :(

Απ' την πολλή τη σπουδαιότητα
της ύπαρξης τα τέλια
βαρέσανε συναγερμό
και μ' έπιασαν τα γέλια :)

Έχετε περιθώριο
περίπου μια βδομάδα
για να μου κόψετε μιστό :)
παχύ, σαν την Ελλάδα...

smile now and clap clap :)

Με το μόρτη γερο-Κρόνο

Για να δούμε τι θα δούμε
σε τρεις μέρες από τώρα
με το μόρτη γερο-Κρόνο
που δε βλέπει και την ώρα

Κι ακονίζει το δρεπάνι
να θερίσει τους ανθούς
να σπικάρει κι ένα φωνήεν
και στους δήθεν τολμηρούς

Τους μετά-σεισμόν προφήτες
που του κλέβουν τη δουλειά
και με θράσος εξυμνούνε
μηχανήματα ζαβά

Πως κατάφεραν μας είπαν
να εκδώσουν πέντε λεφτά μετά
προειδοποίηση για τσουνάμι
πριν απ' όλους γενικά

Ενώ κανείς δεν ξέρει ακόμα
ποιό το μέγεθος του σεισμού
τι περίεργα έχεις όντα
ω επιστήμη του συρμού
smile now and clap clap :)

Συνομιλία μεταξύ ποιητών

Μου είπε κάποτε ένας ποιητής...

"Ότι σε φέρνει τιμωρεί
ότι σε διώχνει σε λυτρώνει
άδειο ποτήρι η ζωή
ή το γεμίζεις ή σε κόβει"

και του απάντησα:

εδιάλεξα και μ' έκοψε
μα αίμα δεν εβγήκε
το δάκρυ μου εστέρεψε
δροσιά μαγίστρου μήτε

όλα καλά και όμορφα
όλα ζωή γιομάτα
μα ξάφνου όλα 'ξώκοσμα
κι ανίερα τσιτάτα

την ποίηση του αύριο
την άφησα πεσκέσι
στου χάρου το προσκέφαλο
να στραβωθεί να πέσει

θα φτιάξω αλλόνα ποίημα
και θα 'ναι λέει για τους ανθρώπους
αυτούς που άφησα μισοδρομής
κι αυτούς που με φορτώσαν κόπους

αλλά θα το γράψω τότενες
που θα 'μαι πλέρια μόνος
να μη τρομάξουν και σκιαχτούν
και βλάψουν εαυτόν τους

η γλώσσα του μεθαύριο
θα είναι η μελωδία
αλί από μας που μπλέξαμε
σ' αυτή την τραγωδία

την τραγωδία του 2007
αυτού του αιώνα του σκότους
την εποχή της παρακμής
και των καλών τους τρόπους

γεμίζω το ποτήρι μου
χιλιάδες εντυπώσεις
χαζές κουτές κι εφήμερες
όσες είναι κ' οι γνώσεις

απλά ψάχνω ένα ερέθισμα
για να σκορπάω την ώρα
την ώρα που γεννήθηκα
και που πεθαίνω τώρα

κι εσύ που τύχει και μ' ακούς
μη δίνεις σημασία
έτυχε κι ήσουν στη σειρά
το νου σου στην αξία

στην άξια μοίρα που σου 'λαχε
και που σκορπάς γελώντας
μα σαν φρικάρεις και χαθείς
στην πόλη πας ρωτώντας

ρωτάς να μάθεις για το είναι σου
το κάρμα και τη μοίρα
που σ' έβγαλε εκτός τροχιάς
στου ήλιου την αλμύρα

και που έπεσες κι εσύ κουτετεντέ
στο διάολο με τα λιβάνια
που μια είναι άνθρωπος σαν κι εμάς
που μια φορά στιβάνια

στιβάνια σαν του κρητικού
του μαύρου μακελάρη
που γέλιο δεν εγνώρισε
μον' σύντροφο τον Άδη

και θα μπορούσα να 'γραφα
αιώνες επί αιώνων
μα έχω κι άλλα more to do
απ' τη γιατρεία των πόνων

smile now and clap clap :)

Ρεσιτάλ ποίησης

Αν δώκω 'γω βρε ρεσιτάλ·
θα κλάψουνε μανούλες·
μαύρονε μάγο θα με πουν·
που καίει τσι καρδούλες·
απ' τα κορίτσια τα σεμνά·
και τσι πριγκηποπούλες·
κάτ' απ' το γερο-πλάτανο·
μέσ' τη χοντρή κουφάλα·
πώς άρπαζα τα στήθια τους·
και τα 'παιζα καββάλα·
σαν Άη-Γιώργης 'κοντιστής·
κι ο,πού διψά για γάλα!

smile now and clap clap :)

Τα ζούδια

Τρέμτε ζούδια και ζαγάρια
θα σας παίξω ρε στα ζάρια
και ζυγίζω παρευτής
"στάσου λύκε να χαρείς"

smile now and clap clap :)

Κ' ήταν το Μάρτη

Κι όταν όλοι και όλα γίνουν στάχτη,
και κατακάτσει ο κουρνιαχτός·
τότε και μόνο τότε
θα λάμψει απ' άκρη σ' άκρη,
Ο Μέγας Παν Τρελός Υιός!

Μα πάλι Υιός; Θα πούνε κάποιες.
Κορίτσια δεν έβγαλε ο Θεός;
Πάντα στην άκρη οι κακομοίρες;
Μόνο Μαστίγιο και Σταυρός;

Έχει και μια Κόρη ο Θεός, κορίτσια!
Αλλά θα 'ρθει πρώτα ο Υιός,
να καθαρίσει το τοπίο, μιας και,
Μέγας είν' κρονογιατρός!

Εν τω μέσω της νυκτίος,
έρχεται ο νυμφίος,
κρούει θύρας και μπατζούρια,
μα μην είν' κοροναγιός;

(Άσκηση σε "ιαμβικό" δεκαεξασύλλαβο)

Και η Καλυψώ συνέχισε την μουρμούρα της, πάλι.
Και οι άλλοι, τραβήχτηκαν ξανά μακριά της, γιατί;
ήταν χοντράδες κουβέντες κι έξω το ίδιο, βροχή.
Εγώ, παράμερα καθισμένος, χανόμουν στη ζάλη.

Βυθίστηκα όλος, στο κύμα του αγέρα του Μπάτη.
Κ' ήταν το Μάρτη, όταν πέφταν τ' αστέρια στην άβυσσο
του χρόνου, της λήθης, της νιότης, της πίστης, την άλυσο.
Μου φώναξες γεια! Τι κάνεις πάλι καβάλα στο άτι;

Πετάω στα σύννεφα, της όμορφης νύχτας του τότε...
Του πότε; ρώτησες ανυπόμονα, παιχνιδιάρικα,
με ύφος παιδιού, που παίζει απαλά και ναζιάρικα.
Δεν ήξερα να σου πω κι είπα: εδώ, τι ώρα τρώτε;

Μα μπιτ καρακίτς εισ' αδερφέ μου, ξενέρωσα βλήμα,
εντάξει ρε θύμα, δε θέλω άλλο ν' ακούσω, είπες
εσύ κι εγώ ησύχασα. Ήρθαν οι μαύρες τουλίπες,
βούτηξα μέσα βαθιά στο σκοτάδι τους κι άλλαξα κλίμα.

Κι ήρθαν οι Άγγελοι της Κόλασης, χτυπούν τα παντζούρια,
κρατούν και μπαστούνια, την κάνω και γω διακριτικά.
Σας χαιρετώ όλους, καλοί μου αναγνώστες, περαστικά,
απ' του κοροναγιού 'ν επίθεση, που 'ρχεται με φούρια.

smile now and clap clap :)

Νάτος νάτος ο πρωθυπουργός!

Με αμ... ε... α... πρωθυπουργό
φτιάχνουμε πολιτισμό
και... και... και... που λες μεγάλε
πυ... πυ... πύραυλος και βάλε
λόγος ώριμος και δη στρωτός
νάτος νάτος ο πρωθυπουργός...

Θε μου σγχώρα με που κλαίω
απ' τα γέλια και σου λέω
βάλτο χέρι σου και σώσε
την Ελλάδα και μάς δώσε
προστασία ασφάλεια και τάξη
μη μας βρέξει μη μας στάξει

ο μικρός μικρός μας κούλης
μητσός τάκης μητσός μπούλης
και λερώσει το βρακάκι
και τς Ελλάδας το χαλάκι
κυνηγώντας ρουβικώνες
χίμαιρες και ανεμώνες

"κι όταν θα γεμίσει η κάλπη
με γαλάζια ψηφοδέλτια γιομάτη"
τέλειωσε η εκπομπή
δεν κατάλαβα και γρι
έλα μήτσο, ναι θανάση
ρίξε μαύρο κι ότι πιάσει...

smile now and clap clap :)

Ποιητογραφική συνέντευξη

Ενώπιος ενώπιω βρέθηκα
ήταν βουλής γραμμένο...
να κάνω τον πρωθυπουργό
και δη, πολιτισμένο...

Λελογισμένα πάντοτε
δεν είμαστε και ίδιοι...
άκουσα μέσα μου φωνή
του ποιητή Ροΐδη...

Πού ρόιδο αυτός δεν τα 'κανε
εμείς να δούμε όμως...
τι τύχη θα μας φανερωθεί
κάθε στροφή και "γόνος"...

Γόνος με τη γραβάτα του
το φράκο, το κολάρο...
του κώλ... στου κιότο το πρωτόκολλο
μη φας έχουμε γλάρο...

Για τσ' καλικαντζαραίους π' ανέβηκαν
τσι σκάλες τσ' εξουσίας
και καθώς πρέπει ντύνονται
για γεύμα εργασίας...

Και νιώθουν μια υπεροχή
του στυλ, "είμαι σπουδαίος"
και σιγοντάρει ο γιακάς
κλαπ κλαπ, "είσαι ωραίος"

Ενώπιος ενώπιω βρέθηκα
ήταν βουλής γραμμένο...
να κάνω τον πρωθυπουργό
και δη, πολιτισμένο...

smile now and clap clap :)

Ο ρολοί της εξουσίας

Τι έγινε; Αντιστραφήκαν οι ρόλοι;
-Ποιοί ρόλοι;
Ο ρολοί της εξουσίας.
-Δηλαδή;

Να, πρώτα είχε το μαστίγιο και το καρότο η εξουσία, τώρα το 'χει ο
λαός.

-Λες;
Δεν το βλέπεις;
-Όχι.

Πάρε το κόκκινο χάπι.
-ΟΚ.

Το 'πιασες;
-Μπήκα με 1000 :)
Καλώς. Μετά...
-Τι μετά;

Μετά άμα παραζοριστείς, πάρε το μπλε.
-Να ξεενερώσω;

Ναι, αλλά να ανακατεύεις τα χάπια, μην παίρνεις μόνο τον αφρό, τους
φελλούς. Χώστο χέρι βαθιά, κάνε και καμιά ευχή στον πολυέλατο για καλά
κέρδη, και τράβα το λαχνό.

smile now and clap clap :)

Ο μπάρμπα από την κορώνη

Είμαι ο μπάρμπα, από την κορώνη,
θα το φυσάς βρε, και δεν θα κρυώνει,
θα το φυσάς βρε, και δεν θα κρυώνει,
είμαι ο μπάρμπα, από την κορώνη...

Μπάρμπα μπάρμπα, από την κορώνη,
τι σου 'κανα, τι σου 'φταιξα,
για δε μ' αφήνεις μόνη;
Μπάρμπα μπάρμπα από την κορώνη;

Σ' άφησα μόνη, και τα 'κανες μαντάρα,
είσαι μία, μιά τσαπατσουλιάρα.
Είσαι μία, μιά τσαπατσουλιάρα,
σ' άφησα μόνη και τα 'κανες μαντάρα...

smile now and clap clap :)

Ο σισιλιάνος κι ο παριζιάνος

Άκρα του τάφου σιωπή
βασίλεψε στη χώρα
του μέγα αυτού του Κωνσταντή
εσήμανεν η ώρα

Ζώνει τα φυσεκλίκια του
να βγει να πολεμήσει
να μάσει το ασκέρι του
τον τούρκο να τσακίσει

Ο Δένδιας πιάνει τα στενά
ο Κούλης τα γιοφύρια
ο Τσίπρας πιάνει τα βουνά
και ο Κουτσούμπας μύδια

Μύδια ιμπεριαλιστικοστρατιωτικά
μύδια να φαν κι οι κόττες
να φάει κι η φτωχολογιά
να βγει να κάνει βόλτες

Γαρίδα κόκκινη μαθές
την πήρε ο σισιλιάνος
να μας φυλάει απ' την τουρκιά
αυτός κι ο παριζιάνος

smile now and clap clap :)

Το κουπί

Τι τα θες, τι τα γυρεύεις,
τι κοιτάς και τι χαλεύεις.
Ο κόσμος γέρασε πολύ,
και γίναμ' ούλοι παλαβοί...

Με ράμματα κι εγκαύματα,
για καθενός τη γούνα,
με θάματα κι οράματα,
μας κούναγε μια κούνια...

Γιατί τον πρόδωσες γιατί,
είναι μεγάλο το κουπί,
μόνος του να κωπηλατεί,
στο μαύρο πέλαος, γιατί;

Τι σού 'κανε; Τι σού 'φταιξε;
Δεν το λυπάσαι το παιδί,
μόνο του να παλινδρομεί,
με το κουπί από ντροπή;

Κουπί, κουπί,
γιατί, γιατί,
να είσαι βρε,
τόσο μακρύ;

smile now and clap clap :)

Τατόι

Για ποιόν το ετοιμάζουν το Τατόι;
Ποιός θα εγκατασταθεί εκεί; Θα 'ναι Μέγας ή μπας κλας (b-ass-class)?

Μέγας θα 'ναι και τρανός
σαν Νικηφόρος Ουρανός
με μνήμες απ' τα μηνύματα
και με πολλά... μηνύματα... οοοαααα :)

Μα γι άλλονε 'τοιμάζουνε αυτοί
άλλος θα κατοικήσει :)
και σύμπασας κόσμος και ντουνιας
θα τον επροσκυνήσει... οοοααααα :)

Και άλλοι Κώστα θα τον εκαλούν
και άλλοι πάλι, Αλέξη
και θα μαλώνουν ποιός θα πρωτοπεί
την τελευταία λέξη... οοοααααα :)

Μα τότε αυτός θα σηκωθεί
και όλοι θα σωπάσουν
θα τους κοιτάξει όλους βλοσυρά
και όλοι θα λουφάξουν... οοοααααα :)

Τι κάνατε βρε παλιοζάγαρα
αιώνες τώρα που λείπω;
Αφήσατε πάλι την τουρκιά
και παίρνει και την Κύπρο; (χωρίς οοοαααα εδώ)

Μιλιά και άχνα δεν ακούστηκε
και όλοι κοιτάξαν κάτω
κι ευχότανε ν' ανοίξει η γης
και να μη βρίσκουν πάτο... βάι βάι βάι :)

smile now and clap clap :)

Κρυπτογραφημένο

Εμπρός της γης οι κολασμένοι
Πάνω σε άρματα έρωτα και χαράς
Ανατροπείς και πάντα οργισμένοι
Νεκρούς μετράμε τις νυχτιές
Άναρχοι εμείς και μεθυσμένοι
Στους δρόμους σπέρνουμε φωτιές
Τι να μας πουν οι υποταγμένοι
Ας τρέμουνε τις μπαλωθιές
Σε τούτο δω το πανηγύρι
Η τρέλα οδηγάει τις στρατιές

smile now and clap clap :)

Γιορτή του Ινδίκτου 1η

Σεπτέμβρης ήτανε θαρρώ,
γιορτή του Ινδίκτου 1η,
που σου 'λεγα και μου 'λεγες,
τι θα γινεί κατόπι.

Χιλιόχρον' είναι η καριέρα σου,
μου είπες με καμάρι,
μέσ' τα χρυσά τα άμφια,
ντυμένος σαν μοσχάρι.

Νόμιζες είσ' ο σιτευτός,
ο μόσχος της αλήθειας,
του θείου μεσολαβητής,
μα ήσουν της συνήθειας.

Ζυγίζω κρίματα / καλά,
τα βρίσκω φίφτι-φίφτι.
Σου 'τοίμασα και νέο κουπί,
το άλλο έγινε φύκι.

Φύκι εκ φυκίων μεταξωτών,
όχι απ' ότι κι ότι,
γοργόνα απ' το Βόσπορο να το φορεί,
η Δέσποινα η πρώτη.

Ο Ερχόμενος

Ήρθε; Είναι εδώ;
-Ποιός; Περιμένουμε κανέναν;
Δεν περιμένουμε;
-Περιμένουμε;
Ξέρω γω, εσύ τι λες;
-Τι να πω;
Αν περιμένουμε.
-Ποιόν;
Αυτόν!
-Α! Αυτόν!
Ναι ρε Αυτόν!
-Ε πες το ντε, μ' έσκασες τόση ώρα.
Το 'λοιπόν;
-Τι το λοιπόν;
Έρχεται;
-Ο λοιπόν;
Όχι ο λοιπόν ρε, ο Άλλος!
-Ποιός Άλλος ρε συ πάλι;
Αυτός ο Άλλος ρε ο πριν, ήρθε;
-Από πού να 'ρθει;
Ξέρω γω;
-Άμα δεν ξέρεις τι με ρωτάς τότε ρε κουραμπιέ;
Ποιόν είπες κουραμπιέ μωρή σοκολατίνα της οκάς;
-AAAAAAAAAAAAA
IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII
-0000000000000000
EEEEEEEEEEEEEE

smile now and clap clap :)

Ο Πατατράκ!

Τους έβαλε όλους στην 1η προσοχή ε;
-Ποιός;

Τι ποιός; Ο Πατατράκ!

-Α! ο Πατατράκ...

Ε ναι ο Πατατράκ!

-Καλά ντε, μη βαράς.

Τι είναι τελικά αυτός ο Πατατράκ;

-Μουσικός;

Λογοτέχνης;

-Αστρολόγος;

Προγραμματιστής;

-Πολιτικός;

Αποκρυφιστής;

-Τι διάβολο είναι τέλος πάντων;

Έλα ντε...

-Και σε ποιό πατατράκ είμαστε τώρα είπαμε;

Στο 2ο πηγαίνοντας για το 3ο.

-Τελεσίδικο;

Αναπόφευκτο;

-Δεν ξέρεις;

Όχι, γιατί ξέρεις εσύ;

-Όχι.

Ε;

-Βόηθα Παναγιά μου και μη χειρότερα...

Ο Χριστός σώζει.

-Κυρ' ελέησον.

Αμήν.

-Και πότε.

Τότε.

-Δηλαδή;

Να τότε που θα εκπληρωθούν οι γραφές και θα ξεπληρωθούν τα γραμμάτια.

-Ποιά γραμμάτια;

Των γραφών.

-Θα εκπληρωθούν;

Θα ξεπληρωθούν.

-Έχει διαφορά;

Όχι.

-Α!

Άξις και ξερός.

-Καλά.

Καλάμια.

-Καβάλα;

Στο καλάμι;

-Τον κόσμο γύρισε;

Είπε να ξαποστάσει;

-Μα μας αποθύμησε...

Μας αποθύμησε...

-Δυστυχώς.

Όλα τελειώνουν κάποτε.

-Και τα πατατράκ;

Μμμ... δύσκολο να το πω.

-Γιατί;

Γιατί εδώ δεν γίνονται.

-Πού εδώ;

Εδώ, στην Κέρκυρα.

-Δεν γίνονται;
Γίνονται;
-Ξέρω γω;
Δεν ξέρεις;
-Δεν ξέρω.
Δεν ξέρεις γιατί δεν τα βλέπεις.
-Δηλαδή;
Γίνονται αλλού.
-Πού;
Πιο κάτω.
-Κι εδώ όχι;
Όχι εδώ.
-Γιατί;
Ρώτα τον Πατατράκ. Πού να 'ξερω;
-Ξέρει ο Πατατράκ;
Ε κάτι παραπάνω θα ξέρει από μας.
-Λογικό μου ακούγεται.
Είναι λογικό.
-Δηλαδή η Κέρκυρα είναι προστατευμένη περιοχή;
Όχι ακριβώς...
-Δηλαδή;
Μαζί με τον Πατατράκ.
-Α!

smile now and clap clap :)

Άγγελος Κυρίου εφάνη

Άγγελος Κυρίου εφάνη,
δεν σαλπίζει μα καπνίζει,
το σκέφτεται από δω,
το σκέφτεται από κει,
φουμάρει μπας και του φανερωθεί,
η λύση ολογραμμική.

Ξεσκόνισε τη μνήμη του,
στράγγιξε το μυαλό του,
μα τα πολλά τα κρίματα,
του κάτσαν στο λαιμό του.

Και πώς αυτό να καταπιεί,
και πώς εκείνο τ' άλλο,
που όλα θέλουν να τιμωρηθεί,
ο αίτιος, τι άλλο;

Κατάθεση ψυχής κάνουν οι μελλοθάνατοι,
βάνουν τον οβολό στο στόμα,
να τον εδώσει ο Ψυχο-Ερμής,
στα διόδια για το σώμα.

smile now and clap clap :)

Θεϊκή Τριλογία

ΙΑΣΩΝ: Σας άρεσε το Αρνί;
ΙΗΣΟΥΣ: Προτιμώ τα Ψάρια.
ΙΑΣΠΙΣ: Βάρβαροι... Είμαι Φρουτοφάγος.
ΙΑΣΩΝ: Από πότε;
ΙΗΣΟΥΣ: Ναι, από πότε;
ΙΑΣΠΙΣ: Από τότε που άρχισαν να με πονάν τα δόντια.
ΙΑΣΩΝ: Α! Δεν το κάνεις για λόγους συνείδησης δηλαδή.
ΙΗΣΟΥΣ: Σιγά μην το έκανε για λόγους συνείδησης.
ΙΑΣΠΙΣ: Η συνείδηση κατακτάται, δεν αγοράζεται...
ΙΑΣΩΝ: Τι θέλεις να πεις;
ΙΗΣΟΥΣ: Ότι δεν έχουμε εμείς συνείδηση;
ΙΑΣΠΙΣ: Έχετε;
ΙΑΣΩΝ: Δεν έχουμε;
ΙΗΣΟΥΣ: Έχουμε;
ΙΑΣΠΙΣ: Είδατε;
ΙΑΣΩΝ: Τι να δούμε;
ΙΗΣΟΥΣ: Αλήθεια, τι να δούμε;
ΙΑΣΠΙΣ: Τι τι να δείτε;
ΙΑΣΩΝ: Ε ναι τι να δούμε;
ΙΗΣΟΥΣ: Μας τα 'πρηξες...
ΙΑΣΠΙΣ: Δεν ξέρετε αν έχετε συνείδηση.
ΙΑΣΩΝ: Έλα τώρα, αφού από τους πόνους το γύρισες και συ στα φρούτα.
ΙΗΣΟΥΣ: Ναι από τους πόνους το γύρισες κι εσύ στα φρούτα.
ΙΑΣΠΙΣ: Έχει αντίλαλο εδώ;
ΙΑΣΩΝ: Τι αντίλαλο;
ΙΗΣΟΥΣ: Ναι, τι αντίλαλο;
ΙΑΣΠΙΣ: ...
ΙΑΣΩΝ: ...
ΙΗΣΟΥΣ: ???
ΙΑΣΠΙΣ: Άστε το, μην το κουράζετε...
ΙΑΣΩΝ: Μμμφφ... μίλησε ο έξυπνος της οικογένειας.
ΙΗΣΟΥΣ: Εγώ δεν κουράστηκα πάντως.
ΙΑΣΠΙΣ: Πρέπει να 'χεις κάτι για να κουραστεί, εσύ δεν έχεις.
ΙΑΣΩΝ: Δηλαδή;
ΙΗΣΟΥΣ: Τι δεν έχω;
ΙΑΣΠΙΣ: Μυαλό.
ΙΑΣΩΝ: Φτάνει το δικό σου και για τους τρεις μας...
ΙΗΣΟΥΣ: Ναι φτάνει, εμείς έχουμε άλλα πράματα!
ΙΑΣΠΙΣ: Σίγουρα...
ΙΑΣΩΝ: Και δε σου λείπει το κρέας;
ΙΗΣΟΥΣ: Το ψάρι;
ΙΑΣΠΙΣ: Όχι.
ΙΑΣΩΝ: Δεν σε πιστεύω.
ΙΗΣΟΥΣ: Ούτε εγώ.
ΙΑΣΠΙΣ: Δεν είναι ανάγκη.
ΙΑΣΩΝ: Είναι.
ΙΗΣΟΥΣ: Ναι, είναι.
ΙΑΣΠΙΣ: Μα δεν μ' ενδιαφέρει αν με πιστεύετε ή όχι, δεν το καταλαβαίνετε;
ΙΑΣΩΝ: Λες ψέμματα.
ΙΗΣΟΥΣ: Είσαι ψεύτης.
ΙΑΣΠΙΣ: Τρία πουλά, τρία πουλάκια κάθονταααααααν!
ΙΑΣΩΝ: Απάνω σε μια πέτρα...
ΙΗΣΟΥΣ: Αννούλα μας γλυκειά!
ΙΑΣΠΙΣ: Δεν παίζεστε με τίποτα.
ΙΑΣΩΝ: Αυτό έλειπε.

ΙΗΣΟΥΣ: Παίζουμε, παίζουμε, αλλά τι;
ΙΑΣΠΙΣ: Πάρτον από δίπλα μου αυτόν, δεν τον αντέχω.
ΙΑΣΩΝ: Πάρτον εσύ.
ΙΗΣΟΥΣ: Ποιόν;
ΙΑΣΠΙΣ: Αυτόν!
ΙΑΣΩΝ: Α! Αυτόν...
ΙΗΣΟΥΣ: Ποιόν αυτόν ρε παιδιά;
ΙΑΣΠΙΣ: Ναι, Αυτόν...
ΙΑΣΩΝ: Ντάξει τώρα, ήπια κάτι παραπάνω ο μπαμπάς όταν τον έκανε, μη δίνεις σημασία.
ΙΗΣΟΥΣ: Μα τι λέτε επιτέλους; Ποιόν Αυτόν; Ποιός μπαμπάς;
ΙΑΣΠΙΣ: Ο μπαμπάς μας.
ΙΑΣΩΝ: Πού μας έστειλε σε λάθος παιδική χαρά.
ΙΗΣΟΥΣ: Α ο μπαμπάς! Τώρα κατάλαβα.
ΙΑΣΠΙΣ: Τι κατάλαβες;
ΙΑΣΩΝ: Αλήθεια, τι κατάλαβες;
ΙΗΣΟΥΣ: Ότι έχει αντίλαλο εδώ.
ΙΑΣΠΙΣ: Έχει κάτι εκλάμψεις διαύγειας που και που.
ΙΑΣΩΝ: Παρήγορο αυτό...
ΙΗΣΟΥΣ: Μα για ποιόν λέτε πάλι;
ΙΑΣΠΙΣ: Ένας αητός, ένας αητός καθότανεεεεεε...
ΙΑΣΩΝ: Απάνω σε μια πέτρα...
ΙΗΣΟΥΣ: Πριν ήταν τρία πουλάκια, τώρα είναι ένας αετός;
ΙΑΣΠΙΣ: Σπίρτο είσαι...

smile now and clap clap :)

Λούκι

Να 'μαστε πάλι εδώ...
-Πού εδώ;
Να εδώ παρέα με το θάνατο.
-Α με το θάνατο...
Ε ναι με το θάνατο.
-Τι σου είναι κι αυτός ο θάνατος όμως ε;
Το απόλυτο κακό.
-Όχι το απόλυτο τέρμα;
Ε όχι και το απόλυτο τέρμα...
-Πώς κι έτσι;
Λογαριασμοί απλήρωτοι...
-Γιατί μιλάς με γρίφους; Δεν καταλαβαίνω τίποτα.
lucky you :)
-Λούκι τι;
Μέσα είσαι... :)

smile now and clap clap :)

ΗΡΘΕ ΚΑΙ ΤΡΕΜΕΙ Η ΓΗ

ΗΡΘΕ ΚΑΙ ΤΡΕΜΕΙ Η ΓΗ
Το θάνατο σταμάτησε,
του 'δωκε προσταγή.
Κι αυτοί που τον εγέννησαν,
Αθάνατοι κι αυτοί,
μένουνε παντοτινοί.

Στο σβέρκο του καθήσανε,
θρονιάστηκαν καλά,
μία εδώ, ένας εκεί,
και όλα μια χαρά.

Κι ο θάνατος τaráχτηκε,
μα είδε τη διαφορά,
κατάλαβε τα έξυπνα,
λούφαξε στη γωνιά.

Μα ούτε κει τον άφησε,
τον έδιωξε μακριά,
έξω απ' το παλάτι του,
αλλού να βρει δουλειά.

Εκεί που δεν πιστεύουνε,
πώς μόνοι τους διαλέγουν,
το τι ζωή θα κάνουνε,
και ρέστα μη γυρεύουν.

Βολεύτηκε κι αυτός λοιπόν,
ο χάρος με τη λάντιζα,
χάρος και χόρονζον μαζί,
γυρνάνε τα γρανάζια.

Αλέθουν άχρηστο υλικό,
και το περίσσειο έρμα,
που βάρος είναι για τη γη,
και φτάνουνε στο τέρμα.

Και θα μπορούσα να 'γραφα :)
αιώνες επί αιώνων :)
μα έχω κι άλλα more to do :)
σαλπάρω με το Όλον :)

Γι αυτό αν δεν είσαι του '67,
δεν τρέχει μία, ρίχτα :)
email, τηλέφωνο, εδώ είμαι γω,
"μεγάλη χαρτορίχτρα" :)

Και θα σου πω και τον καφέ,
και φρούτα θα σ' αλείψω :)
και θα τσιμπάω το γλυκό
κορμί σου ν' ανανήψω :)

Κι έχω και μια βελανιδιά, :)
στην πίσω αυλή για σένα,
να πίνουμε μαζί στη σκιά,
δύο μαζί σε ένα!

ΗΡΘΕ ΚΑΙ ΤΡΕΜΕΙ Η ΓΗ
Και ψέμματα δε θα σου πει
Ο λόγος του συμβόλαιου
Ο λόγος του υπογραφής

smile now and clap clap :)

Ο Αρίστος και ο Χρίστος

Ο Αρίστος και ο Χρίστος
Ο Άριστος και ο Χρηστός
Τειρεσίας και Χρησμός
Μέγας Απολελογισμός

Τυρρανάει την Ελλάδαρα
Την τρανή και ξακουστή
Σαν τη νύφη τη ζαρκάδα
Που 'χει μέσα στο μαντρί

Και π' αρμέγει τα κοπάδια
Του Διός του τρομερού
Και του μόρτη γερο-Κρόνου
Θεριστή του κοφτερού

Τρεμν' τα πράιτα μες τη στάνη
Τρεμν' η γη μαζί κι αυτή
Τρεμν' αι κόραι αι παρθένας
Τρεμν' κ' οι κλαρινογαμπροί

Τρεμν' οι χήρες ζωντοχήρες
Ορφανά σκυλιά γιατί
Τρεμν' κ' οι εθνοσωτήρες
Με τη βιά και συμφορά

Που εβρήκεν τούτον τόπον
Των Α-Σείριων λογιστών
Παιδικών ονείρων μάτια
Και "μεγάαααλων στοχαστών"

smile now and clap clap :)

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Μοιραστείτε τα ποιήματά μου με τους φίλους και γνωστούς σας γνωστοποιώντας τους τον παρακάτω σύνδεσμο:

<https://www.tolis.co/poetry/anendota-anekdota.pdf>

Νεώτερα ποιήματα θα βρείτε στο www.iaspis.net.

Για να με ευχαριστήσετε γίνετε μέλος στο www.tolis.co και στο www.tolis.party

Να χαμογελάτε, είναι μεταδοτικό!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΤΟΛΗΣ